

Majthényi csütörtökön

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt 50 kr.
Fél évre 2 frt 30 kr.
Negyed évre 1 frt 20 kr.
Egyes szám 10 kr.

HONTI LAPOK

Szerkesztőség és

kiadóhivatal

I P O L Y S Á G.

Hivatalos és magánhirdet-
ések mérsékelt árszabás
szerint

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

Ipolyság, 1899. szeptember 28.

Ipolyság emelkedése.

A vármegyeház ujonnan épült szárnyába már költözködnek a hivatalok. A kórházi telepen gomba módra nőnek ki a izléses pavillonok.

A pénzügyigazgatóság s a pénzügyőrség diszes épületeinek falai már készek. A takarékpénztár emeletes palotája hivogatólag várja már lakóit. A városi bérházak épülés alatt. A főszolgabírói lakás kibővítve, a főorvosi kényelmesen átalakítva és megnagyobbítva s a főjegyzői lak szintén várja már a kitolást.

Azon kívül több nagyobb telek van már eladva a városi telkekből, a melyet magán házaknak nemsokára ki fognak építeni.

E vállalkozási kedvet öröm látni. A megye székhelye hivatásának tudatára kezd ébredni. Hosszu évek elmulasztott idejét lázas sietséggel iparkodik helyrehozni.

Kezdi belátni, hogy ha megyei és törvényszéki székhely akar maradni (meg nem vetvén a pénzügyigazgatóságot s esetleg egy középiskolát is) a haladás zászlaját ki kell végre tűznie és minden áron azon kell lennie, hogy az államtól kért hivatalok tisztviselőinek az itt tartózkodása kellemessé tétessék. Mert az állam a legkevesebb a mit követelhet egy oly várostól, melynek hivatalt ad az, hogy az ő hivatalnokainak az ekziszcenciája biztosíttassék.

Az ekziszcenciája pedig legkevesebbé sincs biztosítva ha rossz, egészségtelen és a mellett drága lakást kaphat csak. Vagy egyáltalában nem kap lakást. Mint a multban sokszor volt eset rá. E botrányos állapoton most már segítve lesz. Ha nem is lettek olcsóbbak a lakások, de a ki akar új, szép lakást, az pénzeért legálább kap.

Ez építési kedvet tagadhatlan a pénzügyigazgatóság megkapásának tulajdoníthatjuk.

Ipolyság városa és Ipolyság polgárai a multban különösen viselkedtek.

Ők azon a megfoghatlan ósdi és egy kissé komikus állásponton voltak, hogy nekik a vármegye és a törvényszék hivatalnoki kara irányában semmi kötelezettségük nincsen.

Az magától értetődő dolog, és mintha azon soha változtatni se lehetne, hogy akkoriba ez a kis porfészek a vármegye és a törvényszék székhelye legyen.

Több mint negyedszázad alatt alig tettek itt egy csákánycsapást, hogy avval a megyei és törvényszéki tisztviselői kar nyomorult lakásmizériáin segítsenek.

Pedig ha tudnák, hogy ép ezek miatt már menyire lógott fejük felett Damokles kardja.

Még egy hajszál tartotta Ipolyságot attól, hogy a városból újra falu legyen.

Jókor észrevette azonban azt Majthényi László br. Hontvármegye akkori hatalmas befolyású főispánja s azt a mappát a melyet neki a belügyminiszteriumban megmutattak — Lévát megye és törvényszéki székhelylyel — még csak megtekintésül sem soha a kezébe nem vette, kijelentvén, hogy Bars-Hontvármegye törvényesen egyesült vármegyék létrejöhetnek, de nem az ő főispánsága alatt, mert abba ő soha beleegyezni nem tudna, hogy Hont ne külön vármegye legyen és hogy Hontnak ne Ipolyság legyen a székhelye.

Talán a jó ipolyságiak erről még nem is tudtak. Bizony a Damokles kardja, a városból újra falusi sorsra juthatni, nagyon lógott fejük felett, de Majthényi László br. vaskezevel még ideje korán megfogta a kardot s diadalmasan elhárította Ipolyságról azt a csapást, a mely őt a tönk szélére juttatta volna.

Ha későn is, de rójjuk le hálás elismerésünket Majthényi László br. előtt e nemes és városunkra nézve oly vitális érdekü tettéért.

De most nem hiába, hogy örömmámorban uszik a város, mert nem csak hogy itt maradt a megye és törvényszék, de megvan a pénzügyigazgatóság is.

A mit elmulasztott a város a megye és törvényszéki tisztviselőkkel, azt most megteszi a pénzügyigazgatósági hivatalnokokkal szemben.

Szép, új, tiszta lakások várják a hivatalnoki kart, ha nem is olcsó, de elfogadható árakkal.

A megyei tisztviselők is kényelmes lakást kapnak. Nagyon szükséges volt a megye által természetben kiadott lakásokat is kibővíteni, szépíteni.

Csak arra kérjük a megyei intéző köröket, a kik ennek elintézése állott, hogy a minta tisztviselőinek jogos magánérdekei szem előtt tartotta, ugy ne legyen fukar a vármegyeházi múzeum helyiségek kijelölésénél s azok berendezésénél sem, mert e nemes tettével az egész vármegye kulturális közérdekét fogja szolgálni.

Palásthy Pál.

A törzsökös hontmegyei Palásthy-család legnevesebb sarja meghalt.

Palásti és keszihóci Palásthy Pál püspök, esztergomi kanonok nem közvetlen leszármazója a hirneves Palásthyak honti ágának.

A család szétágazott az ország több részébe és Palásthy Pál a család zempléni ágából való. De azért Palásthy Pál neve fennmarad megyénk történetében.

A késő utódok is emlegetni fogják az ő újratatos szívét és fejedelmi bőkezűségét, melylyel családi ősi fészkeben Palást községben, egy remek templomot és egy nagy iskolát emeltetett.

Az Isten szolgája az Isten dicsőségére és örök imádására emelt templomot.

A tanügy lelkes barátja a népnevelés magasztos céljára áldozott.

Gondja volt az elhalt tudós püspöknek a palásti plébános és tanító fizetésének a megjavítására is, valamint a a plébániai lakot is kijavíttatta.

Vármegyénk nemes családainak a történetéhez pedig kiváló fontos adattárral járult a „Palásthyak“ három kötetes munkájával.

E munka a 11—12-ik századtól kezdve le egész napjainkig több ezer okmányt közöl a Palásthy család levéltáraiból, a mely okmányok tanulmányozása nélkülözhetlen lesz a megye történetének a megírására.

A Palásthy családon kívül ezen régi okmányok számos adatot tartalmaznak a Dacsó, Luka, Nedeczky, Ivánka (palásti) Majthényi, Gyürky, Szelényi, Bartakovics, Pongrácz, stb. családok történeteiből.

Nagy kár, hogy e vaskos három kötet okmánytáron kívül a tudós püspök családja történetét is meg nem írta vagy pedig meg nem iratta.

De már evvel is nagy szolgálatot

tett a tudománynak s a mi megyei historikusaink könyvét mindenkor egy kimeríthetlen és nélkülözhetlen forrás munkának fogják használni.

Palásthy Pál született 1825. március 29-ikén Magyar-Izsépen. Fölvétetvén a Kassa-egyházmegyei növendékpapok sorába, Pesten végezte a teológiát.

Pappá 1848. június 10-ikén szenteltetett, mire rövid ideig a lelkipásztorkodás terén munkálkodott, de ő alaposabb képzettség után vágyakozván, csakhamar a bécsi Auguszteumnak lón lakója s megszerezte a teológiai doktorátust.

Rövid idő múlva a kassai szemináriumnak lelkiigazgatója lón, de már 1855-ben a bpesti egyetemre az erkölcs-tan rendes professzorává neveztetett ki. Katedráját a leglelkiismeretesebben látván el, gondja volt az irodalomra is és már 1861-ben egy két kötetes latin erkölcs-tan jelent meg tollából, melyet a szemináriumokban tankönyvül fogadtak el.

Egyetemi tanárkodása alatt a *Religiót* is szerkesztette 1864-től 1867-ig, mely ez időben állott valósággal dekloráción, azért Palásthy Pálnak nevét a hírlapiródalomban is koszorúval ünneplik.

Gazdag érdemeinek méltó jutalmazása volt, midőn Simor János hgprimás 1871. október havában az esztergomi káptalan tagjává nevezette ki, hogy tudását, munkásságát az egyházi kormányzatban is érvényesítse. 1878. júl. 1-én címzetes apáttá nevezte ki ő felsége. 1886-ban pedig sareptai püspök lett.

Később mint az esztergomi érsek segédpüspöke működött s püspöki funkcióinak teljesítése alkalmával többbizben beutazta a mi vármegyénket is, kiosztva a bérmálás szentségét.

Egy ily alkalommal irányította a püspök figyelmét Varju Sándor palásti plébános a Palásthyak ősi fészke, a melyet megkedvelt és számos nagy alapítványával lerótt az ősi föld iránt érzett kegyeletét.

Az idén nyáron rendes fürdőjében időzött s egészségesen tért vissza, midőn néhány nap előtt hirtelen az utcán szélhűtés érte, a mely kioltotta érdekekben gazdag életét.

Palásthy Pál tavaly nyáron szentelte fel az általa emelt díszes templomot. Az agg főpap a fáradságos beszterelési szertartásokat a legnagyobb könyedséggel végezte. Még a szent beszteret is ő maga tartotta.

A beszterelési ünnepet egybe kötötte áldozárságának a félszázados jubileumával.

Az általa emelt templomban adott hálát az urnak, hogy őt aranymiséjét megtarthatni élni engedte.

Minden zajosabb nagyobb ünnepet és ünnepeltetést kerülve, csak régi pap-társaitól környezve, azokkal jubilált, akikkel együtt tartotta az első szent misét.

Az egek Ura ép csak annyi időt engedett neki az életre, hogy az Isten dicsőségére emelt templomot felszentelhesse, s hogy a hálaimát a nyert földi javakért és kitüntetésekért elrebeghesse.

A mig a palásti templom állni fog, a mig a palásti templomból hirdetni fogják a szent igét, addig az ő emlékezete mindég fennmarad.

Imádkozzunk halhatatlan lelkéért örökkön örökké abban a templomban, a melyben az ő arcképe a szenteket megillető tiszteletet érdemelte ki.

Az ipolyság-verőcei vasut.

A szóban forgó vasut engedélyezési tárgyalása október hó végén lesz megtartva a kereskedelemügyi miniszteriumban Budapesten, mivel az engedményesek a keresk. minisztertől már fel lettek szólítva, hogy a tervezett vasut költségvetését az engedélyezési tárgyalás megtartása céljából nyujtsák be. Ismeretes dolog, hogy Hontvármegye kiküldöttje a drégely-palánk—verőcei vasut közigazgatási beárása alkalmával Hontvármegye érdekében azon óhajának és kérelmének adott a közigazgatási bizottság előtt kifejezést, hogy a vasut iránya ugy tervezetnék, hogy Ipolyságig közvetlen vonatok közlekedése lehetővé tétessék. Az engedményesek ez irányban a ker. miniszteriumban megtették a szükséges intézkedéseket, a melynek eredményeképp oly megoldást találtak, hogy *mind Balassa-Gyarmat, mint pedig Ipolyságra közvetlen vonatok közlekedhetnek*, s így el lesz évre Hontmegyének az a célja is, hogy Korponáról esetleg direkt vonatok indulhatnak majd Verőceire.

Nem tagadható azon körülmény, hogy a tervezett drégely-palánk—verőcei vasutvonal létesülése mint transverzális vasut első sorban *magának Hontvármegyének óriási érdekében áll.* Tudvalevő dolog az is, hogy az ipolyság-korponai vasut csak az esetben lesz életképes, ha ezen tervezett vasut kiépül. Meghozták a szóban forgó vasut engedményesek azt az áldozatot is, hogy 24 km. közuttal közvetlen Szokolya község alá vitték a vasut irányát, a minek következtében vármegyénk legnagyobb községeinek egyike vasutat kap.

Összetűzve reánk háramló mindezen óriási előnyöket és érdekeket, azt hiszük, hogy egy pereig sem habozzunk és *szavazzunk meg az 50000 forintot felül* holnap megtartandó vármegyei közgyűlésünkön az *engedményesek által kérelmezett további 70000 forintnyi összeget is*, mert ez által egy oly vasut kiépítését biztosítottuk magunknak, mely hivatva lesz vármegyénk anyagi jólétét nagy mértékben előmozdítani és ha mi ezen összeget felajánljuk: akkor a tervezett vasut építése még 1900 február havában megkezdődne és még ugyanazon év őszén a forgalomnak átadtnék. Mily szép dolog lesz, ha mi *Ipolyságról Budapestre 2 1/4 óra alatt elérhetünk!*

A magyaradi fürdő.

Igen tisztelt szerkesztő ur!

Becses lapjában már ismételtén olvastam a magyaradi fürdő parkjának befásítási nehézségeiről. Igen fontos kérdés ez a fürdő jövőjére. Miután pedig hivatalos körutamban alkalmam volt ezen területet megsemlélni, engedje meg, hogy néhány szaktanácossal járuljak hozzá ezen nehéz kérdés megoldásához.

A *tervezett park nagy része kénes, vadvízes talaju. Termékennyé tételének előfeltétele az alagsóvezés.* Ez aránylag nem oly költséges. Az alagsóvezési munká-

latok holdanként maximum 40 frtra ruhathatnak, a műszaki teendők pedig 15—20 frttal vehetők fel. 25 kat. holdnyi terület alagsóvezése tehát 1400—1500 frtba kerülne. Evvel a talaj oly chemiai vegyfolyamom menne keresztül, mely már alkalmassá tenné fiatal fácskák termő helyére. Természetesen nagyon sok függ már most ezen első, a talajt mintegy tovább átalakító fácskák megválasztásáról. Először is a vidéken már is honos fák volnának kiválasztandók.

Minden helyet szakszerűen megvizsgálva megtelepíthetők volnának az ákác, fekete fenyő, fekete nyár, fűz, égerfa, mocsártölgy és az ugynevezett amerikai mocsárfenyő (*Pinus rigida*). — Feltétlenül hiszem, hogy a mondott előmunkálatok után ezen fanemek vidoran tenyésznek ottan. 10 esztendő után, miután ezen fák gyökerei a talajt már mintegy átgyurták, átdolgozták át lehet térni a nemesebb fafajok megtelepítésére. Hiszem, hogy ily tervszerű munka mellett sikerülni fog minden telepítési nehézséget elhárítani.

A most ott található fák csak tengődnek és szomorú képet nyujtanak a szemlélőnek.

Polgárdy Béla
m. kir. főerdész.

A h é t r ő l.

— **A főispán itthon.** Horváth Béla főispán tegnap óta székvárosában időzik. Ma délután elnököl a számonkérő szék ülésén, holnap pedig a törvényhatóság közgyűlését fogja vezetni. Holnap délután utazik el székvárosából.

— **Előléptetés.** A belügyminiszterium vezetésével megbizott m. kir. miniszterelnök Soltész István dr. főispáni titkár a X-ik fizetési osztályból a IX-ik fizetési osztályba léptette elő.

— **A kir. ügyészség köréből.** Schulcz Ágost dr. kir. alügyész szabadságáról családjával együtt hazaérkezett és hivatali működését megkezdette.

— **Őszi közgyűlés.** Holnap tartja meg megyénk törvényhatósági bizottsága Horváth Béla főispán elnöklete alatt rendes őszi közgyűlését. Az 57 pontból álló tárgysorozat, melynek legjelentősebb pontjai megüresedett tisztviselések, és megüresedett megyebizottsági tagok helyeinek betöltése, a verőce — dr.-palánki vasutvonalra 120000 frt névértékű törzsrészvény és a németi — selmecbányai szárnyvasut törzsrészvények jegyzésének kérdései.

— **Uj kir. táblai tanácselnök.** Retel Jenő szegedi kir. táblai bírót, ki évek előtt mint törvényszéki bírót, kir. törvényszékünknek volt kiváló tagja, a király a győri kir. ítélőtáblához tanácselnökké nevezte ki.

— **Költözködő kir. közjegyzőség.** Schüller Antal kir. tanácsos közjegyző október 1-én a takarékpénztár új házába költözik át, melynek egész I-ső emeletét bérbbe vette. Hivatalos helyisége ez évtől kezdve a Baross-utcai rész I-ső emeletén lesz.

— **A honti muzeum társulat közgyűlése.** Szeptember 29-ikén pénteken, a törvényhatósági közgyűlés után a Muzeum társulat tartja meg alakuló közgyűlését. A közgyűlésnek tárgyai: a véd-

nök, a tisztikar, a választmány s a tiszteletbeli tagok megválasztása, az 1899-ik évi költségvetés s az esztergomi indítványok tárgyalása.

— **Szomorú rovat.** Scheffer Sándor ipolysági kir. törvényszéki írnok szombaton hosszas szenvedés után 32 éves korában meghalt. Hétfőn délután temették el kartársai részvétele mellett.

— **Tanítói gyűlés.** A lapunkban először megpendített „Hontvármegye általános tanítói egyesület” megalakítását előkészítő szervező bizottság értekezletét, mint tudósítónk írja, szeptember hó 18-án tartotta meg, Kubányi Károly kir. tanfelügyelő elnöklété mellett. Résztvettek benne: A polg. leányiskola tantestülete teljes számban, a helybeli tanítók és a vidékről többen, körülbelül 35 jelenlevő bebató megvitatás alá vette Jávör B. Lajosnak, mint előadónak, a tervezett egyesületre vonatkozó alapszabály tervezetét. Annak némi módosítással történt egyhangú elfogadása után elhatározták, a tervezetnek jóváhagyás alá leendő terjesztését. Majd Jávör B. Lajos indítványára elhatározta az értekezlet, hogy egy bizottsága által tiszteleg vármegyénk fő- és alispánjánál kérvén őket, miként napi és fuvardíj megállapítása iránt a törvényhatóságához terjesztendő kérelem kedvező elintézése általuk némiképen biztosíttassék, mert csak abban az esetben alakítható és tartható fenn az egyesület, ha a politikai községek költségvetésileg gondoskodnak tanítóknak napi és fuvardíjairól. Azt hisszük, hogy megyei tanítói karnak számot tarthat kérelme kedvező elintézésére. A napirend letárgyalása után, a Hopfinger vendéglőben közös lakoma volt.

— **Jeles papnövendék.** Juhász Igó helybeli rkath. tanítónak fiát Juhász Bélát, ki az esztergomi főgimnáziumnál folyó évben az érettségi vizsgát kitünő eredménnyel tette le, kiváló tehetségének és szorgalmának elismerésül mint papnövendőket a heregprimás a bécsi Pazmaneumba disponálta. Ilyen kitüntetésre csakis a legkiválóbb egyéneket méltatják, akik elé tanári és egyéb előkelő egyházi állás néz.

— **„Gondülő” asztaltársaság** áttette október hó elsejével helyiségét Hopfinger József jóhírnévnek örvendő vendéglőjébe.

— **Az aradi vértanúk emlékének** félszázados évfordulóján a helybeli róm. kath. templomban városunk plébánosa október 6-án reggel 8 órakor gyászistentiszteletet tart, mely szomorú emlékeztető ünnepen testületileg részt vesznek az iskolák, és a „Gondülő” asztaltársaság kis lelkes csapata is.

— **Szabados Béla** zenetanár ajánlatára egy kitünő képzettségű zongora tanítónőt kap legközelebb városunk, és ezzel egy régi vágya teljesül azon szülőknak, kik gyermekeiket a legszebb művészetben, a zenében is kiképeztetni óhajtják.

— **Uj váltóúrlapok.** A koronaérték számítás életbeléptetése következtében tudvalevőleg új váltóúrlapokat hoz a pénzügyminisztérium forgalomba a melyek október 1-én már életbe lépnek. Az új váltók éppen olyan formájuk, mint a régié, csupán a forint helyett koronaértékekre szólnak. A régi illetve az eddigi váltókat csak szeptember 30-ig lehet felhasználni s a kik október 1-je után régi váltót használnak, azokat jövedéki kihágásért megbüntetik, mert a régi váltókat olyanoknak tekintik, mintha nem volna rajtuk bélyeg.

— **Öngyilkosság.** Draho Ignác helybeli földműves lakásán felakasztotta magát. Mire levágták, már hideg hulla volt. Öngyilkosságának okát nem tudják.

INNEN—ONNAN.

(Karcolatok.)

Ki találta föl az örök mozdonyt?
Ivánka Zsigmond, még pedig — maga magán.

Szluky bakabányai polgár egy társaság előtt szemébe vágta Ivánka Zsigmondnak:

— Nem szégyenli az ur 48-es létére a pánszlávokkal paktálni?!

Ki az a Szluky? Sose hallottam ezelőtt a nevét.

De e tetteért tisztelém, becsülöm, hisz már oly kevesen vannak a kik Hontban kimerik mondani az — *igazságot*.

De a derék Szluky esetleg nem tud valamit.

Tehát világosítsuk fel őt.

Az igazmondó Szluky talán midőn Ivánkát 48-asnak mondta, azt hitte hogy Ivánka 48-as *honvéd* volt.

Mert 48-as alatt rendszeren és általában azt értjük.

Nohát kedves Szluky ön akkor nagyon téved.

Mert Ivánka Zsigmond 48-as honvéd, olyan 48-as a ki harcolt is volna a hazáért, olyan 48-as a ki átértette és követte volna a költő szavait:

Föl hazának valamennyi
Lakója,
Ideje, hogy tartozását
Minden ember lerója:
Ki a házból ki a sikra,
Emberek.
Most az egész Magyarország
Legyen egy nagy hadsereg!

olyan 48-as honvéd ő *sose volt*.
48-asnak ő csak annyiban mondható, mert már 48-ban — élt.

De hát akkor tulajdonképpen mért is — *emigrált*?

Hjah! ez egyike azon megfejthetetlen kérdéseknek, a min már akkor is csudálkozott a világ, mi is csudálkozunk s a min még a késő nemzedék is fog csudálkozni.

Ivánka Zsigmond ur honmentő, főispáni tollnok, árvaszéki gyám, Hontvármegye örökös kutatója s politikai vigéce és családi politikus legujabban a tb. főjegyzőkre vetette magát

Sok a tb. főjegyző a vármegyébe, tehát néhányra „Schwamm drüber!”

De hát mért nem sokallotta akkor, mikor a fiai is azok voltak?!

„Hja! paraszt, az más.”

Fagyos Szent.

Ipolysági piaci árak.

(1899. szeptember 26)

Buza 1mm.	7.30—7.40
Rozs	5.80—6.00
Arpa	6.00—6.50
Zab	4.40—4.50
Burgonya	0.80—1.00
Széna	1.50—1.80
Szalma	0.80—1.00
Kukorica	4.50—5.00
Bükköny	4.00—4.20

Gutkaiss József fényképész

ajánlja Ipolyságon, a Winter Adolf féle házban (a nagy szállodával szemben) levő

fényképészeti műtermét

az érdeklődő t. közönség szives figyelmébe.

3365. 1899. tk. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bíróság közzé teszi, hogy Folyka Mihály és neje szül. Gunár Kata vhajtónak Litassa Lajos elleni 165 frt s jár iránti vhajtási ügyében a területéhez tartozó Báth község 573 sztjkvben foglalt s Litassy Lajos nevében álló 5 sor. 865 hrsz. szántó 56 frtban, a 23 sor, 2187 hrsz. szántó 62 frtban, a 30 sor 3078 hrsz. szántó 37 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban, **1899. évi október hó 13-ik napján dél előtt 10 órakor** Báthon, a község házánál a fenti kikiáltási árak és azok 10 %-ának bánatpénzül letétele mellett a becsáron alul is elárvereztetni fog.

A vételár az árverés napjától számított 90 nap alatt 3 egyenlő részletben 5 % kamatokkal együtt lefizetendő, a bánatpénzt az utolsó részletben beszámítja.

Az árverési feltételek a bíróságál valamint a fent nevezett község előljáróságánál megtekinthetők.

Kir. törvszék tkvi hatóság

Ipolyságon, 1899. évi május 31-én.

Oravecz Béla
kir. törvsz. bíró.

3938. 899. tkv. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bíróság közzé teszi, hogy Rosenfeld Sándor vhajtónak Reich Jónás elleni 215 frt 48 kr. s jár iránti vhajtási ügyében a területéhez tartozó Alsó-Terény község 78. sztjkvben foglalt Reich Hermanné szül. Lichtner Antónia 1/2-ben és Ilvovszky Józsefné szül. Reich Kati, Reich Jónás, Reich Adolf és Frolich Ferencné szül. Reich Jankára egyenlő arányban a másik 1/2-ben irt A 1 sor 16. hrsz. 3 házsz. ház s kertre 400 frt. A 2 sor 47. hrsz. zahanni szántóra 83 frt. A 3 sor 251 hrsz. podcestu szántóra 50 frt, A 4 sor 253. hrsz. závodu rétnek csupán Reich Jónást illető 1/4 része 31 frt. A 5 sorsz. 235. hrsz. kazi rétre a B 2 alatti feljegyzés sérelme nélkül 97 frt. A 6 sor 27. hrsz. házhely beltelek 52 frt. a 90. sztjkvben ugyanazokra irt A 1 sor 116. hrsz. sikerek szőlő 50 frt. a 92. sztjkvben Bartók Györgyre 1/2-ben és a másik 1/2-ben fennebbiekre irt A 1 sor 92. hrsz. sikerek szőlőre 68 frt végül a 96. sztjkvben a fennebbiekre irt A I 1 sor 201, a hrsz. nád cestu szántó 61 frt törvényes becsérték illetve kikiáltási árban a 416/886. sz. végzés folytán Reich Hermáné javára bekebelezett életfogytiglani jog sérelme nélkül, mely csupán Bartók György jutalékát nem érintő **1899. évi október hó 28-ik napjának d. e. 9 órakor** Alsó-Terényen a község házán a fennebbi kikiáltási árak és azok 10 % bánatpénzbeli letétele mellett a becsáron alul is elárvereztetni fognak.

A vétel ár az árverés napjától számított 30 s 60 nap alatt két egyenlő részletben 5 % kamatokkal együtt lefizetendő a bánatpénzt az utolsó részletbe beszámítja.

Az árverési feltételek a bíróságnál valamint a fent nevezett község előljáróságánál megtekinthetők.

Kir. törvszék tkvi. hatóság.

Ipolyságon, 1899. június hó 29-én.

Muraközy
kir. törvszéki. bíró.

